

במדינה

(המשך מעמוד 42)

עם זאת, התייחסו ומנגנוני הבקרה הריבים פותחים פתח להבנת ההתבטאות הגנטית בתאי היונקים. למימצאים אלה עשויה להיות השלכה גם על חקר הסרטן, בהיותה נובעת, למעשה, מפגיעה מסוימת במנגנוני הבקרה הגנטית.

"אבל עוד ארוכה הדרך", אומר פרופ' יוסף אלוני, ומעלה דוגמה: "אפשר להשיג וזה את זה לצייר ציפורים. אפשר לירות באוויר ואולי באיזשהו שלב לפגוע בציפור. אבל אפשר גם לכוון. כיום, הטיפול בסרטן נעשה תוך כדי גישוש ב"אפלה: מנסים תרופות שונות, הקרנות וטיפולים שונים, בתיקוה שאיזשהו מהם אולי יעזור. מטרתנו היא להגיע למצב שבו נבין את המערכת, ואז נדע מהן ה"רופות המשפיעות על הרפליקציה של ה-DNA ומהן המשפיעות על ה-RNA ובאיזה שלב בדרך יצירת החלבון. משום שהסרטן הוא יצירת תאים שאין לנו עליה שליטה, והבנה מדויקת ונכונה של יצירת התא עשויה בהחלט להשפיע על מחקר הסרטן."

"שלא תהינה אשליות או תיקוה מוגזזמות. כמובן, כל זה לטווח ארוך." מידע במיגרש הטניס. לפני כחודש נסע הפרופסור אלוני לבודפשט, כיושבראש לאומית. הם חושבים שאילו אפשר היה הכינוס של ה-DNA, ביקור זה היה, לגביו, הרבה יותר מסתם ביקור. "נזכרתי בביקורי הראשון בבודפשט ב-1957". הוא אומר. זו היתה, בעצם, יציאתי הראשונה מהארץ. אז יצאנו למישחקים בבודפשט במסגרת אולימפיאדת סטודנטים. הייתי אז

מרען אלוני
פריצת דרך

שחקן כדורסל מבטיח במכבי תל-אביב, ובאמת השגנו מקום שביעי בתחרות הזו." הספורט חביב ביותר על מישפחת אלוני. אחותו, שרה אלוני, היא קפטן מכבי תל-אביב בכדורסל, ואף היא לא גטש את הספורט, אם כי עבר לעסוק בטניס.

"אני קצת מבוגר מדי לכדורסל", מצ' טנע אלוני, "ובעצם, הטניס הוא הספורט הטוב ביותר גם בשטח המחקר... בכינוסים שלנו, רוב הוויכוחים והעברת המידע ה"מדעי מתבצעים על מיגרש הטניס. אז יש פתיחות רבה יותר, דבר שקשה מאד להשיג בין מדענים."

בחדש מאי הקרוב יתקיים כינוס המדענים בנושא ה-DNA בישראל, כשפרופ' פסור אלוני אורגינלי מאחריהם. "המיוחד בכינוס הזה", הוא אומר, "הוא נתמך על ידי שני אירגונים, EMBO ו-FABG, כשבדרך כלל יש תחרות בין שניהם. אבל הפעם שניהם פנו אלינו, בבקשה לממן את ה"כינוס בכספים משותפים."

חשוב לי מאד שהכינוס הזה יצליח. וזה קשה מאד, מפני שכל אחד רוצה להוכיח שהוא יותר אורגינלי מאחרים. זוהי מין ריוונסה שלך עם הטבע, לנחש מה יעניין יותר, אבל תמיד קיים חשש שתפלוט יותר מדי, ואז יקדמו אותך במחקר. מפני שברור שאותו מחקר בארצות-הברית, עם האמצעים שלהם, ייעשה בצורה טובה יותר.

וכך — כל הזמן יש מתח. אני מתכוון לפרוק את המתח הזה ולפתוח את האנשים עליידי טיול קצר במשך הכינוס, וכי מובן — טניס."

בגין ז'בוטינסקי

(המשך מעמוד 25)

מתחיל לדבר שתיים-שלוש דקות, ואז היה קס ונואם, נאום-לאיש-אחד.

השיחה האחרונה שלי עם בגין היתה ב-1952. אמרתי לו שתנועת-החרות זו לא מילפגה, זו לא תנועה פוליטית, זוהי חצר של חסידים מסביב לרבי. אני מוכן לקבל את המצב הזה, אתה הרבי ואני אהיה חסיד, בלי דמוקרטיה, בלי כל הדברים של תנועה. בתנאי אחד: שהרבי יהיה כמו שמתואר בשיר העממי באידיש. באידיש השיר אומר ככה: ניסים, ניסים וניסים נפלאות. הרבי נכנס למים, ויוצא רטוב. אצלך אני אף פעם לא בטוח איך תצא מן המים.

מאז לא דיבר איתי יותר, ולא אמר לי שום.

סעבור שנים, כשהיה רואה אותי היה קורא לי מרחוק: "שמאל!" אך עשיתי את עצמי כאילו איני שומע אותו. לפני שלוש שנים הוא ניגש במיקרה לשולחן שלידי וישבתי עם אנשים אחרים, במיזנון הכנסת, וישאל אותי בפנים חמוצות: "אתה מעוניין להחליף אתי דיעות? כאוּך טובר אהיה ובניוירוק, ואתה תדע איפה אני." לא עניתי לו.

מה שמרגיז אותי נורא — לא רק אצל בגין, גם אצל גולדה מאיר ואחריה (ואין הבדל, כי מי ששולט בארץ זה רבי מאיר כהנא הרב לווינגר, ולא חשוב שהם שני ליים, הפחד הגדול מפניהם קובע). מרגיזה אותי נורא הבכיינות של הישראלים. מצד אחד הם — אריק שרון למשל —

אומרים שישראל היא מעצמה בערך כמו ברטניה וצרפת, אבל קצת יותר חזקה. בגין מדבר על העוצמה של ישראל ובר איתה נשימה הוא אומר בקול בכייני: אם חלילה ניסוג מן הגדה הם ישחטו את שנותינו, את ילדינו, כאילו מדינת-ישראל זה לובלין, כאילו למדינת ישראל אין הרצא הטוב ביותר בעולם, כאילו הטאנקים והמטוסים אינם קיימים.

יש בזה מיצוד נפשו בין תסביך נאפוליוני ותולעת עקב. השונא ה"גדול של ישראל הוא הדיבוק ה"טריטוריאלי. הדיבוק הזה מסיח את דעת ישראל מכל ציווי אחר.

■ ■ ■

אני חושב שהמחדל של בגין הוא ה"ר" בה יותר גרוע מן המחדל של גולדה ודיין. מכיוון שבכלי-זאת המחדל שלהם היה מ"ב" חינת אי-העשייה, מתוך קונספציה מוטעית. המחדל של מנחם הוא שהוא טירפד דבר קונקרטי ושכבר היה — יוזמת סאדאת.

בקשר עם זה הייתי אומר כמה דברים: **קודם כל, ישראל נכנסת לפאני" קה ככה פעם שיש סיכוי לשלום. על זה כתבתי ספר שלם, על יוזמת מת בורגובה. לא אנתח כאן מה גורם פאניקה זו.**

הדבר השני: בגין, וכימעט כל בית י"ש ראל, לא הבינו את מהותו ומשמעותו של ביקור סאדאת. צריך להבין כאן שני דברים: הביקור של סאדאת בירושלים היה הוויזור המרחיק-לכת, הסנסציוני וההיסטורי טורי ביותר שהמוח יכול בכלל לתפוס. כיוון שבמשך שמונים שנה היתה העמדה הערבית מושתתת על שלושה עיקרים שהיו קדושים עבורם, ושלמעטם צריך היה ל"הרג ואל יעבור. אלה הם שלושת הלאווים של חרטום.

סאדאת לקח את שלושת הגא" ויום הללו, השתין עליהם זורק או" תם לפחיה-אשפה. לאיזה ויתור עוד אפשר לצפות יותר מזה?

לא רק שהוא חיסל במחיר ובמחווה סנסציונית אחת את שלושת הלאווים ה"אלה, אלא שהוא גם בא לירושלים כאילו עלה לקאנוסה, ואישר שהוא ואחרים עשו בעבר כל מיני דברים שלא היו נכונים. דבר שלישי, שכימעט ואין חושבים עליו: הערבים יש להם עכשיו אמביציה לחולל רנסאנס כמעצמה בינלאומית. סאדאת, ולא רק הוא, חושב שהם יכולים לבצע את זה כשותפות הדוקה עם היהודים. כיוון שהם מאמינים, יחד עם שאר הגויים, שליהודים יש כוח והשפעה בינלאומית, ושליטה על כליהתיקשורת, על הבנקים, הם חושבים שאילו אפשר היה לעשות שותפות עם היהודים, אפשר היה להגיע למעמד חדש, בחלק זה של העולם.

אם הספקולציה הזו נכונה, יש לישראל הזדמנות להיות שותפה מכובד מאד בחיווצרות המעצמה החדשה, השמית, כעיקר אם מבינים אינם כהשכונ את שקיעת המערב כבלה, וש"עוצמתה המוסרית וה"פוליטית של ארצות-הברית כפרמ.

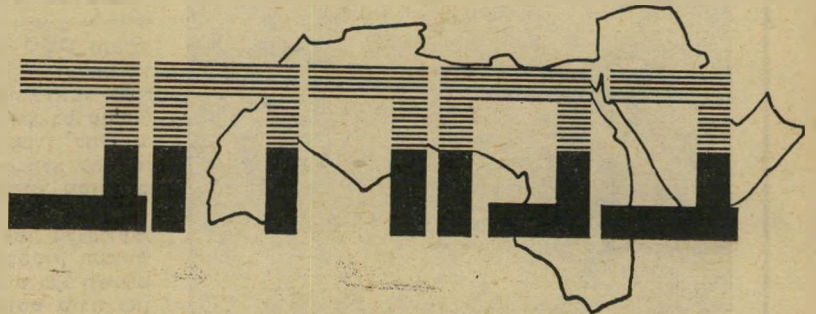
"הסרט המצחיק מכולם"
וינסנט קנבי
(ניו יורק טיימס)

עוד סרט מטורף במסורת "אוכפים לוחטים"
מעליליו של בן גסט
"THE LAST REMAKE OF BEAU GESTE"
מרטי פלדמן אן מרגרט
חייקת יורק פיטר יוסטינוב

בכורה ארצית, "תכלת" ת"א, 7.15, 9.30, 4.30
סרט פרמונט בהפצת C.I.C. פרסום 1710

המחר: 5 ל"י

הופיע גליון מספר 3!

עיתון לשלום

בלעדי:

- מלחמת אחים במחנה הפלסטיני
- מכתב מווישנינגטון:
- גם כגין — גם נפטי
- השמאל המצרי מול סאדאת
- דיעה פאלנטימית

ראיון עם פרופ' נאפו נאזאל:

- פרשת ביר זית

קצה הקרחון:

- מכתב המאה
- דיוקנו של אויב
- ספירת מלאי:
- השמאל הישראלי

והמדורים:

- מכתבים
- נקודת משען

חתימה לשנה: 60 ל"י.

להשיג בקיוסקים.

תא דואר 39253, רמת-אביב, תל-אביב.

סנס "מורלה"

קיים רק קטלוג אחד ש"מורלה" היוזרתו מחיקויים.

"רובקס"

הגיע מדאי חדש של הצלחות הנפלאות של "רובקס"